

యె

తుబరి

పల్లెటూరు పిచ్చికల గుంట తూర్పు
దిక్కున పాలిమేర కాడరాస్తా పక్కన
పెద బసవయ్యగారి మనగాడైన ఆరె
కరాల మాగాణి భూమికి మయాన
కోటప్ప కొండలకిమల్లే వుండ మూ
డు వరికుప్పల సుట్టూతా—

“నాయుడో రింటికాడ

నల్ల తుమ్మ సెట్టుకింద
నాయుడే మన్నాడె పిల్లా!”

అని చాలపాట పాదా పుకారుగా తిరుగుతుందాడు
నరసిపులు కొడుకు రాములు.

రాములు నాయన నరిసిపులు పెద బసవయ్యగారి
అరెకరాల భూమిని వదేనేళ్ళ పైచిలుకు నుంచి కౌలుకు
సేసుకుంటున్నాడు. పెద బసవయ్యగారికి యిసువంటి
మాగాణి పాలం పిచ్చికలగుంటకి ఉత్తరం, దచ్చినం,
పడమర దిక్కుల్లు యింకా దెబ్బయ్యెకరాలకి పైసిలు
కుండది. అయితే ఆ యువారాలన్నీ నరిసిపులు కక్కల్లా.
తనూ, తన సెల్లాం, కొడుకు రాములు, కూతురు అచ్చి,
మొగుళ్ళు సోయిన తన అప్పా, వెల్లెలు కలిసి కౌలుకు
సేసుకుంటుండ యీ అరెకరాలే సారగం కన్న పది
రెట్లెక్కున.

ఈ యేడు పెబలకు మల్లే వుండ తను మూడు
వరికుప్పలు నూరుస్తా వుంటే బంగారం కక్కాల్సిందే
ననుకుందాడు రాములు, ఈలేసుకుంటా.

‘గవర్నమెంట్‌రు మంచోరు! ఆరికి మా అనువంటి
కష్టం సేసుకుంటున్నోరి సంగత్రెలుసు! కౌల్లారి నట్టం
మ్మిన ముద్దరగుద్ది సేవర్లో ఏపించారు! ఆ నట్టం వెకారం
కౌల్లారుకు పంటలో సగానికి సగం వొచ్చుద్ది. అదట్టా
వుంచి ఎనకటికి మల్లే ఆసామి కౌల్లార్లు మాటకు
ముంగల పీకిసారెయి యీలు గాడు!

రాము ఏలా ఎకరానికి వదేసు బల్లాల కౌలిస్తుందారు
పెద బసవయ్యకు. కిందటేడు గాలోన తిరుగా బోర్లా
కొట్టలాన ఎకరానికి పది బస్తాలే దక్కింది. అయ్య అప్ప
సానా సేకాడు! పంటలో సగానికి సగం వొస్తే అయ్య
కోటయసామికి పెబ కద్దానన్నాడు. రాక యాడకి పోద్ది!
గవర్నమెంట్‌రు ముద్దరేసిన నట్టం సేవర్లో ఏపిచ్చా
రంటే యిగ దానికి తిరుగులేదు- బెమ్మదేవుడు అడ్డాం
వొచ్చినా!”

రాములు యింకోసారి మూడు వరి కుప్పల్ని కింద
నుంచి పైదాకా నూసి “అదిగో దారక, అలమంద
అయిగో-” అని కుష్ట రాయబారంలో అర్జనుడి నడ్డం
యిసుర్తుందాడో లేదో- “ఇదే బర్కడే!” అంటూ
ఒక్క సారి రాస్తామీస్తుంది గొడ్డ పిల్లకాయ అరుపు
వినబడేతరికి పులిక్కిపడి ఎనక్కి తిరిగి సూశాడు.

సాతిక, ముప్పయ్యే బరె గొడ్డు, అటికెనకమాం గొడ్డ
పిల్లకాయ, అళ్ళ మద్దెన పైకెగ్గట్టిన ఎర్రకోక, నల్ల
రెయిక, సంకన పేదపల్లిక, కార్ళ కదాల్లో అడుకుంటూ
వొస్తుండ అలివేలును గాలాం ఏసి పట్టినట్టు నూసిన
రాములు కన్నార్పకుండా అటనే రాస్తాపక్క సెంత సెట్టు
కింద కొచ్చి సుంచుందాడు.

గొడ్డనుండను రాస్తాపక్క వచ్చి గరిక పీక్కు తింటా
నికీ వాదిలేసి ‘కోతికో జిల్లా’రంటూ సెంత సెట్టుకు
కాస్తే అనకాడ గానిగ సెల్ల మీనకు గొడ్డ పిల్లకాయ
ఎగబడ్తా వుంటే రాముల్ని నూసి నూడనట్టు సెంత సెట్టు
కింద పిల్లగాలున ఒంతెనమీనకొచ్చి కూకుండది పేద
పల్లికతో అలివేలు.

ఒరగా దిగజాట్టిన తలగుడ్డ, తలగుడ్డ కింద గిరజాలు,
కొన ముక్కూ, సన్న మీసకట్టు ఎగదంతున్న ఎదు
రొమ్ముకు దిగదీసుకున్న బనీసు, ఎగ్గట్టిన పంచ,
సేతిలో ఎదురు కర్ర, తల తల మెరుస్తుండ కళ్ళలో
అదే వనిగా పొడుస్తుండట్టు నూస్తున్న రాముల్ని
ఒరకంటితో నూసి “కల్లు కాలా రాలి కింద పడేను!”
అంది అలివేలు. తలగుడ్డ వూడదీసి దులిసి బుజావేసు
కుని సెంత సెట్టు కామకుంటూ సళ్ళు బయటపడేట్టు
సన్నడు గాకుండా వచ్చాడు రాములు.

తల పక్కకు తిప్పకుని సన్న నవ్వుకున్న అలివేలుకు
పున్నట్టుండి గుండెలో నిందో జల్లుమన్నది.

ఇదే బర్కడే!” అనరుస్తా ఏనాదిపిల్ల రామి జడెగరేసు
కుంటూ పేద పల్లికతో బోడి కొమ్ముల బరె గొడ్డ
దగ్గరికి అగ్గింది. అలివేలుకు రామి “బర్కడే”
అనరవడం యినసళ్ళేడు.

“ఏం అలివేలు పిల్లా, బాగుందానా?” అని సలక
రిచ్చాడు రాములు, బనీసు జోబిలోంచి బీడి, సుప్పెట్టె
తీసి ముట్టించుకుంటూ.

“నమ్మ పిల్లా గిల్లా అవమాక!” అంది అలివేలు.

“అయితే పెద్దదాని వయ్యావన్న నూల! నురి ఏ
సెల్లెప్పడంలా?” అన్నాడు రాములు.

“ఏం, ఏ జోబిలో కాసిని సెల్లికొడుకులేమైనా
వుందారా?” అంది అలివేలు.

“అంతమంది లేరుగాని ఒకడుండాడు నూసు
కుంటానా?” అన్నాడు రాములు, మల్లి వచ్చుడు
గాకుండా వవుతా.

“ఇక సాల్లే వూరుకో!” అంది అలివేలు, రెండు
సేతుల్లో మోకాళ్ళను వాటేసుకుంటూ.

“ఎర్ర కోక గట్టావే!” అన్నాడు రాములు.

“సాల్లే వూరుకో!” అంది అలివేలు, వొళ్ళో తల
దాసుకుంటూ. కోక కట్టుకోవడం మొదలుపెట్టిన అలి

వేలుకు వొక్కసారి ఎర్ర కోక వొల్లంతా పీకినట్టయింది.
“రాగవయ్య మల్లి ఏ జోబికోచ్చాడా?” కూసే

చంటసేల

వుండి అన్నాడు రాములు, తుబుక్కున వున్నూస్తూ.
“అడి జమ్మడ! అడి పులమార! సచ్చినోడికి

దెబ్బకు దెయ్యం బారింది! అనాడు సువ్వు నమ్మ
రచ్చించావు! ఆడు నా కోక బట్టుకుని లాగుతాడని నాకు
తెలనన్నా తెలనడు! ఏంబోతు! అక్కుసచ్చి! సువ్వు
గుద్దిన గుడ్డుకు సానిడెత్తుకు ఎగ్గిరిపడ్డాడు - యిహాహిహా!

చట్టాల దారి చట్టాలదే
వ్యక్తుల దారి వ్యక్తులదే

మొన్న నేను కోవటి దుకానానికి ఎల్లా వుంటే ఎదురు
పడి కొరకొర సూత్రా పొయ్యాడు!” అంది అలివేలు.

అనాడు తను సెరువులో బట్టలు గుంజాకుని
వొస్తావుంటే సెరువు పక్కన గొడ్డ సానిడి పెండెం దగ్గర
అంటోతల్లే సుంచుండ పెద బసవయ్య తమ్ముడు
రాగవయ్య “ఇదిగో, బంతిపూలు కావాలా? గొడ్డి
పూలు గూడా వుండయ్ కోసుకుపో” అని తనని నిలేసి
వూరిచ్చాడు. అంతక్కిందటి దినం తను సెరువు

నుంచి తిరిగిస్తూ పెద బసవయ్యగారి గొడ్డ సావిడి ముంగల బంతిపూలు, గొబ్బిపూలు యిరగబూసుండం

మా గొడ్డ

పెండెంలోంచి సూసి, కూసేపు తచ్చాడి యింటకి పోయింది. ఆ దినం రేత్తిరి దోసెడంత బంతిపూలు

ఓరగా సుబ్బుకున్న తలగుడ్డ, ఆ తలగుడ్డ కింద నల్లటి గిరజాలు, కొస ముక్కు, సన్నటి మీసకట్టు ఎగదంతున్న లొమ్ముల మీద బిగదీసిన బసెను, సేతిలో ఎదురు కర్ర, పంచ పైకెగ్గట్టి మెరుస్తుండ కళ్ళలో తన సెయి బట్టుకుని ఇంటి కాడ దింపిపోయాడు. కూసే పుటికి గాని తనకు తెలవలా ఆ మడిసి నరిసిపులు కొడుకు రాములని.

"మా పంటకుప్పలు సూశావా అలివేలా?" అనడి గాడు రాములు.

"సూశా. ఈ ఏడు మీ పంట బలే పండింది?"

అనంటా పున్నాడు రాములు.

"ఇదే బర్కడే" అని అరుసుకుంటూ సంతసెట్టు పక్క నుంచి పుసిగా లగెత్తింది ఏనాది పిల్ల రామి.

* * *

ఏనాది సెక్రం తిరిగిపోయినట్టు తిరిగిపోయింది. నెరె పగిల్ల పిచ్చికలగుంట మాగాణి పొలాల్లో ఓ పక్క ఏతాలెత్తి వారుమళ్ళు సాగుతా పుంటే యింకో పక్కనుంచి గొర్రెల మంద పెంట, నయి పోగుపెంట తోట్టుండారు రైతులు, జీతగాళ్ళు, కూలి మడుసులు.

తూర్పు దిక్కు రాస్తా పక్కన పెద బసవయ్యగారి ఆరెకలాల పాలం కాడ పలుగులో గెత్త యిరవనొచ్చిన రాములు రాస్తా మీన పిల్ల కాలన ఒంటెన పక్క సంతసెట్టు కిందనే నిలబడిపోయి పెద బసవయ్యగారి పాలం కల్లె అదేసనిగా సూస్తుండాడు.

పెదబసవయ్యగారి పాలంలో గెడ్డ బహు నల్లగా వుంది! బల్లెడెట్టున నెరె యిచ్చిందా పాలమంతా! ఆ వజాన నెరె యిచ్చిన బూవిలో బంగారం పండుద్ది! ఆడ పండిన పంటకుప్పలు కోలయసావి పెబలకు మల్లె పుంటయ్! రాస్తామీన వొత్తా పోతా వుండే జనం ఆటివే సూస్తా పోతారు! ఆ పంటకుప్పల్ని నూర్చి నిలువెత్తు రాసిబోసి తూర్పారపడ్డా వుంటే వీరెండలో దగదగ మెరుసిద్దా గింజ! ఆ గింజలో అయ్య యీ పదేళ్ళనుంచి యింట కరుణలు సద్దుదా వుండాడు! ఆ గింజ రుసి తమకు తెలిసినంతగా పూళ్ళో జనానికి తెలవదు!

"ఓరే, రాములు యాడే వుండాడే! ఏం రాములా! ఇశ్యామి తులోరికి మల్లె ఏందో తనను సేసుకుంటున్నా వల్ల వుండే?" అని పలకరిచ్చాడు రత్తాయిలో పాలం పోతుండ కూలి మడిసి రమణాయ్.

"ఏంది రాములా, గెడ్డ పాలుగు తెచ్చావు ఏంది కర? ఈ ఏడు మీరీ పెద బసవయ్యగారి పాలం కౌలుకు సేయబంటేదంట, నిజమేనా?" అనడిగాడు రత్తాయ్.

"నాకు తెలవ కడుకుతా, మీ అయ్య నిన్ను పెద బసవయ్యగారి కాడ జీతానికి కుదిరిచ్చాడంట నిజమే నంలా రాములా" అనడిగాడు రమణాయ్.

తుబుక్కున పుమ్మాసి, బసెను జేబిలోంచి నుప్పెట్టె, బీడి ముక్కు దీసి ముట్టించుకున్నాడు రాములు, మాట్లాడకుండా.

"పెద బసవయ్యగారు మిమ్మల్ని కౌల్పుంచి దేవికిరా తీసేసింది రాములా?" అనడిగాడు రమణాయ్.

"పాలం బీడుగట్ట పంట బాగా పండడం లేదంట! తనే సొంత కమతం సేసుకుంటానన్నాడు.

ఆ పెద బసవయ్య మీన అయ్యకు యింకా బెను తీర్లా! పై ఏడు పెద బసవయ్య మనసు మారి మర్రి మాకు కౌలు కిత్తాడని ఆరికాడ నన్ను జీతానికి కుది ర్చాడు అయ్య!" అన్నాడు రాములు.

"ఈ పెద బసవయ్యగారి పాలం బీడు కడ్డున్న దంటే ఎవరన్నా నమ్ముతారంలా? కిందటేడు యీ పాలం ఎకరానికి ముప్పందం పైసెలుకు పండిందని

కల్లోకొచ్చినై తనకు.

"పూ, కోసుకో!" అన్నాడు రాగవయ్య. తను సల్లగా పెండెం దాటి సావిడి ముంగల కెళ్ళి నాలుగు బంతి పూలు వొల్లో ఏసుకుందో లేదో రాగవయ్య ఎనికీడై వొచ్చి

ప్రయంక్యుషితో సాధించలేని "సాంఘిక న్యాయం" లేదు

తన కోక బట్టుకొని సావిట్టికి గుంజతుండాడు! తనకి కాలానికైనై! వొల్లు సెవల గారింది!

"ఓదల"మంది తను.

"ఎహె రా" అన్నాడు రాగవయ్య గట్టిగా గుంజతూ.

పెండెం పెలపెలమని ఆ ఇగహం అవ్వాయి సువ్వకు మల్లె వొచ్చిన రావటం 'తబీమని' వొక్క గుడ్డు గుడ్డేతలికి దున్న కుర్రకు మల్లె ఎగ్గిరి కిందపడ్డాడు రాగవయ్య.

అంది అలివేలు.

"తప్పదియ్య యీ సాలి ఎకరానికి రెండు పుట్ట గింజ రాలాల" అన్నాడు రాములు.

"నిజంగా అంతవృద్ధా రాములా?" అంది అలివేలు.

"మెల్లిగా అంటావే అలివేలా? అదట్టా వుంచు.

గవర్నమెంట్లోరు పెపర్లో ఏపిచ్చిన కపులు సట్టం లెక్కన యిసాలి పంటలో సగం మాకు రావాల" అన్నాడు రాములు పంట కుప్పల్ని గెట్టిగా చూస్తూ.

"మరి మా అయ్య అట్టా అన్నాడేం రాములా?" అంది అలివేలు.

"మీ అయ్య ఏమన్నాడు అలివేలా?" అనడిగాడు రాములు.

"సేపరీలో ఏసిన ఇసువంటే సట్టాలు పూరకవే పుల్పుగారిపోతయ్యన్నాడు! గవర్నమెంట్లోరి వాకర్లొచ్చి పంట కల్లాల కాడ నిలబడి పంటలో సగానికి సగం కొలిపేల్తే తనీ సట్టాన్ని నమ్ముతానన్నాడు" అంది అలి వేలు.

"మీ అయ్యకి చరీగా తెలవదు. పెద బసవయ్యగారు బహు పెద్ద మడిసి. ఈ సట్టం బొహు గెట్టిది"

వూళ్ళో అందరికీ తెల్పగా" అన్నాడు రమణాయ్.

"ఎవకటికి 'దున్నకుర యానిందంటే దూడ పయపు యాడుందో' ఎతకమన్నారంట!" పాలం బీడు కద్దున్నదని ఆ పెద్దమడినంటే మీ అయ్య సేతులు కడుక్కునొచ్చేవా డంట్లా రాములా? నలుగురు పెద్ద మడుసుల ముంగల యవారమేందో తేలవక్కల్లా?" అని అన్నాడు రత్తాయ్.

"మరి గవర్నమెంట్‌లు సేవర్ల విపిచ్చిన వేకారం కార్తా... ఏసిపారెయగూడదుగా?" అనడిగాడు రమణాయ్.

"మరి ఆ పట్టణ వేకారమే కౌలు రేటు సగానికి సగం పుండాలమంటే కిందటేడు మమారి అసాములంతా పార కౌలు రేటు లెక్కవే పేక్కుంటిరిగా! ఏం రాములా, ఏమా అంతే జరిగిందా?" అనడిగాడు రత్తాయ్.

"పట్టణ సేరెత్తుతే మర్రాద దక్కదన్నాడు పెద బసవయ్య! పట్టణ సంగతి దేవుడికెరుక, వుండ కౌలు పుండట్టున్నా అంతే సాంన్నాడు అయ్య! ఏవరికి రెంటికి పెడింది యవారం! పదేవేళ్ళ నుంచి సేత్తుండ కౌలు యీ వజాన పుత్ర పున్నానికి దక్కకుండా పోద్దని అయ్య కల్లో కూడా అనుకోలా!" అన్నాడు రాములు తుబుక్కున పుమ్మాస్తా.

"ఈ ఏడు తప్పినా వై ఏడు సగం కౌలు రేటు తప్పదని మమారి అసాములంతా కూడబలుక్కుని యీ పట్టణంధారు. అంకమ్మగారి అంకినీడు పాలం జేత్తుండ రాలింగయ్య ఎప్పటికీమల్లే యీ ఏడు కూడా పెంబ దోంప యిట్ట సేలోకి పోతే ఆ యవారమేందో తనే నూసుకుంటాను పెంబ లోలక్కల్లేదు పొమ్మన్నాడంట అంకినీడు! రాలింగయ్య కాలై మొరాయించేతలికి మెడ మీన నూకి బయటికి నెట్టాడంట అంకినీడు! యిగ మాసుకోండి యవారం ఎట్ట పెదదిరిగిందో!" అనంటు న్నాడు రత్తాయ్.

కిర్ కిర్‌మంటా కిర్ సెప్పల్లో పెద్ద పెద్ద అంగలేసు కుంటా వచ్చి, తుబుక్కున పుమ్మాసి, సేతిలో ఎదురు కర్రతో ఆడ నిలబడ్డాడు పెద బసవయ్యగారి తమ్ముడు రాగవయ్య.

"ఏందిరోయ్ రమణాయ్, రత్తాయ్? ఏనలైన రైతు మెరుగాళ్ళు సేరి పన్న మీటింగేందో నడుపుతుందారే?"

అరువు
"విన్న తెచ్చిన కిరపనాయిలు అన్నడే అయి పోయిందా?" అశ్చర్యంగా భార్య వడిగాడు భర్త.
"అవునండీ! పక్కంటి పార్యతమ్ము కొత్త కోడ లొచ్చింది అరువిమ్మంటే ఇచ్చాను!" తాపీగా వెప్పింది భార్య.
-కె. జనార్దన్, రామవరం

ఏంది కత? గవర్నమెంట్‌లో పట్టణ గిట్టం అనం టు ందారే? ఓల్లు సెదుద్ది కాలై బద్రంగా వుండండి!" అని రాముల్లో సూపు సూపి "ఏందిరా సుపు యాడ చేస్తుండదీ? సేల్లో గడ్డ యిరవను ఎప్పడనంగా వొచ్చావురా మనూ?" అనడిగాడు రాగవయ్య, బుస విడుస్తా.

తాగుతుండ బీడి ముక్క పెదాల్లో అటనే తుబు క్కున పుమ్మాసి, మాట్టాడకుండా రాగవయ్య కల్లై సూశాడు రాములు.

"వదనేందిరా సేలోకి?" మల్లీ అడిగాడు రాగవయ్య, రాములు సూపుకు నిల్వొక్కుకుంటూ.

"ఏ సేలోకి?" అనడిగాడు రాములు, అటనే సూస్తా.

"సుపు మా కాడ జీతానికి వెయడం లేదంట్లా?" మల్లీ అడిగాడు రాగవయ్య.

"ఎవరన్నారూ?" అనడిగాడు రాములు.

"పొళ్ళు రాలయ్ మూల చరీగా రానీ" అనం టు ందాడు రాగవయ్య.

"ఇదే బర్కడే!" అని ఏనాది పిల్ల రామి అరిపిన కూసేపుటికి పుట్ట పగిల్చిట్టు ఎల్లకొచ్చిన గొడ్డ పిల్లకాయ ఆ సుట్టు పక్కంకు సరుదుకంటా వుంటే ఎర్ర కోక వైగెట్టి, పేడ పల్లక సంకన లెట్టుకుని రాములుకు కాలై ఎనకమాలకొచ్చి నిలబడింది అలివేలు.

తన ఓల్లంతా తెలుకుతున్న అలివేలు మల్లీ యియాం

రాములు పక్కకొచ్చి నిలబట్టం సూపిన రాగవయ్యకు నరాలు పలపలమన్నయ్.

పొద్దుసమానం ఎర్ర కోకతో కళ్ళల్లో మెదుల్తుండ అలివేలుకు రాగవయ్య కోక పట్టుకు లాగడం - బొమ్మలోకి మల్లై సప్తన అగుపించినట్టుయి, రాగ వయ్యను కిందనించి వైదాకా కొలిసి సూశాడు రాములు.

"సేలో గడ్డ యిరవంట్లా?" అనరిశాడు రాగవయ్య.

"ఎందుకైనా 'మంచిది నా జోలికి రామాక!" అన్నాడు రాములు.

"యదనా? ఏ రభారం తాగులా!" అని అరుస్తూ రామ రావణా యుద్ధంలో రావణాబ్బెమ్మ దూకినట్టు సేతిలో ఎదురు కర్ర ఎత్తి ఎగ్గిరి-దూకిన రాగవయ్యను మద్దెలోనే తబీమని గుద్దిన గుద్దుకు బారెడు ఎత్తెగిరి, మూడు బారల దూరాన పడి లెగిసి, గొడ్డ పిల్లకాయలో పాలు రమణాయ్, రత్తాయ్ పగలపడ్డా వుంటే సేలల్లో గనుపు వెంబపడి నాగాయ్ దొంక మీసకుండా అదే మయిన వూళ్ళోకి లగెత్తుకెళ్ళాడు రాగవయ్య.

"యవారం పెడింది! రాగవయ్య వూళ్ళోకెల్లై రాము లాళ్ళు అసాముం మీన తిరగబడి కొద్దుండారని గబ్బు లెగవదీల్తాడు!" అన్నాడు రమణాయ్.

"లెగవదీల్లే తీశాళ్ళే! ఈ పాపం ఎప్పడైనా పండాల్సిందే!" అన్నాడు రత్తాయ్.

ఎనకమాల ఏందో ఎచ్చగా తగిల్చిట్టుయ్ తిరిగి సూపిన రాములుకు పక్కనే ఎర్రగా అలివేలు అగు పించింది.

"సుపు అరికాడ జీతానికి కుదిరానా రాములా?" అని సన్నగా అడిగింది అలివేలు.

"ఎవరు - నేనా? అదుగో సూడు-" అనంటూ

కిందపడ్డ గడ్డ పలుగును వైకెత్తి బలం కొద్దీ యిసురుగా పెద బసవయ్య ఆరెకరాల మాగాణి సేలోకి యిసిరేసి "ఓరే రమణాయ్, రత్తాయ్? మీరు వూళ్ళోకి ఎల్లినప్పడు అరి గెడ్డ పలుగు సేలో యిసిరేసి వుండది వచ్చి తీసికెల్లమని ఓ మూల పెప్పిసాండి!" అనన్నాడు రాములు, సేతులు దులుపుకుంట్.

